

[Indenrigs- og boligministeren.]

holdene vedrørende langt de fleste skødeklausejendomme bragt i orden. Forsvarsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder har overtaget en række ejendomme til opretholdelse af de af tyskerne anlagte flyvepladser. Forsvarsministeriet har endvidere overtaget ejendomme, hvorpå tyskerne havde anlagt fæstningsanlæg. Resten af ejendommene er tilbagesolgt til de tidligere ejere, forsåvidt de har fremsat ønske herom.

Helt har de fremtidige ejerforhold dog ikke kunnet fastlægges. Sålænge landets fremtidige militære forpligtelser ikke er endeligt afgjort, vil det være udelukket i detaljer at afstikke grænserne for de militære flyvepladser og de øvrige militære anlæg. Da den endelige forsvarsordning ikke kan ventes tilendebragt inden 31. marts 1951, vil det derfor være nødvendigt endnu en gang at forlænge fristen for suspension af tilbagekøbsretten til skødeklausejendomme, og det foreslås derfor i lighed med tidligere år at forlænge fristen 1 år indtil den 31. marts 1952.

Jeg skal til slut gøre opmærksom på, at suspensionen af tilbagekøbsretten foruden de skødeklausejendomme, der anvendes til militære anlæg m. v., også omfatter visse skødeklausejendomme i Hanstholmområdet, idet tilbagekøbsretten til disse — efter anmodning fra ministeriet for offentlige arbejder — er suspenderet af hensyn til de overvejelser, der finder sted med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt bygningen af Hanstholm havn skal fuldføres.

Med disse ord skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og villig behandling i det høje ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Som det vil være det høje ting bekendt, trådte lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret i kraft den 1. januar d. å., og nærværende forslag er således det første, der fremsættes, efter at den nye lovs regler er blevet virksomme. Dette har bl. a. givet sig udslag i, at der på forslaget er optaget et antal gifte kvinder, der søges naturaliseret sammen med deres ægtefæller, medens de tidligere automatisk ville have erhvervet indfødsret sammen med manden. Endvidere vil det ses, at den skandinaviske islæt i forslaget er væsentligt mindre, end det har været tilfældet ved tidligere forslag; dette skyldes, at mange af de i Sverige, Norge eller Danmark fødte personer, der tidligere kun

kunne erhverve eller generhverve indfødsret ved naturalisation, nu kan blive danske ved at afgive en erklæring.

Derimod har bortfaldet af bestemmelsen om, at fremmede kvinder bliver danske statsborgere ved ægteskab med danske mænd, ikke influeret på nærværende forslag, idet der endnu ikke er fremkommet andragender fra sådanne kvinder.

I indeværende rigsdagssamling er den 20. december 1950 gennemført en tilsvarende lov omfattende 396 personer.

Det foreliggende forslag omfatter 109 personer. Da der stadig indkommer nye sager fra de lokale myndigheder, går jeg ud fra, at der under de kommende forhandlinger i det udvalg, der allerede er nedsat, vil være mulighed for at optage yderligere et antal personer.

Om forslaget kan jeg iøvrigt oplyse, at 16 af ansøgerne er født i Danmark, 2 i Norge og 7 i Sverige. Af de 16 i Danmark fødte personer er 7 født af fremmede forældre, medens 9 er tidligere danske statsborgere, der har erhvervet statsborgerret i fremmede lande, heraf 7 ved ægteskab med fremmede mænd.

Efter opholdssted fordeler ansøgerne sig med 40 fra København, Frederiksberg og Gentofte, 21 fra det øvrige Sjælland, 23 fra Lolland-Falster, 5 fra Fyn, 10 fra Nørrejylland og 10 fra Sønderjylland.

53 af andragerne er mænd, 56 kvinder.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig at fremsætte *forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946 m. v.* Dette lovforslag tilsigter at give de derpå optagne personer den statsborgerlige stilling, de ville have haft, såfremt det ikke ved loven af 12. juli 1946 var blevet fastsat, at visse af reglerne i den dengang gældende lovgivning om erhvervelse og fortabelse af indfødsret, nemlig loven af 18. april 1925, ikke skulle komme til anvendelse på tyske statsborgere, statsløse af tysk afstamning, flygtninge m. v. og på danske, der er blevet tyske statsborgere.

I indeværende rigsdagssamling er den 20. december 1950 gennemført en tilsvarende lov omfattende 191 personer. Det foreliggende forslag omfatter 62 personer, og jeg agter ved ændringsforslag at søge de andragerne optaget, hvis sager bliver færdigbehandlet, medens forslaget er til behandling her i tinget.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale